

васъ въ храмъ-тъ и поучавахъ, и не мя
уловихте; но *това станъ* за да ся об-
дѣтъ писанія-та. Тогда го *оставихъ*
всичкы и побѣгнѣхъ. И слѣдуваше го
нѣкой си момѣкъ, обвить съ плащаницѣ
по голо; и уловихъ го момѣцѣ-тъ. А той
остави плащаницѣ-тъ, и побѣгнѣхъ отъ
тѣхъ голѣ.
И *заведохъ* Иисуса при первосвящен-
ника; и събиратъ ся при него всичкы-тъ
первосвященници и старѣйшины-тъ и
книжници-тъ. И Петръ отъ далечъ го по-
слѣдува до вѣтрѣ въ дворъ-тъ на перво-
священника, и сѣдѣше наедно съ съ слу-
гы-тъ и грѣяше ся при огнь-тъ. *А* перво-
священници-тъ и всичкы-тъ съвѣтъ
тѣрѣхъхъ свидѣтельство върхъ Иисуса да
го убѣхъ, и не намерувахъ; Защото
мнозина свидѣтелствувахъ лъжы на не-
го; но свидѣтельства-та не бѣхъ съгласны.
И станѣхъ нѣкой и лъжесвидѣтелству-
вахъ върхъ него и казувахъ: Ный го
чухмы да говори: *Азъ* ще развалѣхъ
тои храмъ направенъ съ рѣжъ, и въ
три дни ще създѣхъ другъ съ рѣжъ не
направенъ. Но нито така бѣ съгласно сви-
дѣтельство-то имъ. И *станъ* первосвя-
щенникъ-тъ на срѣдѣ, та попыта Иисуса
и рече: Не отговаряш ли нищо? какво
свидѣтелствуватъ тѣзи върхъ тебе? *А*
той мълчеше, и не отговори нищо. *Пакъ*
го попыта первосвященникъ-тъ и казу-
ваше му: Ты ли си Христосъ, Сынъ-тъ
на Благословеннаго? А Иисусъ рече: Азъ
сѣмъ; и *видите* Сына чловѣческаго
че сѣди отдѣсно на силъ-тъ, и че иде съ
облачы-тъ небесны. Тогдази первосвящен-
никъ-тъ раздра дрехы-тъ си, и рече: Какъ
еще потрѣбъ имамы за свидѣтели?
Чухте богохульство-то; какъ ви ся види?
и всичкы-тъ го осѣдихъ че е повиненъ
на смъртъ. И начинѣхъ нѣкой да го заплю-
вать, и да прикрывать лице-то му, и да
го бѣхътатъ, и да му казуватъ: Проречи.
И слугы-тъ го удрахъ съ плѣвеници.
И *когато* бѣше Петръ долу въ дворъ-
тъ, идува една отъ слугыни-тъ первосвя-
щенниковы; И като видѣ Петра че ся
грѣе, погледнѣ го и рече: И ты бѣше
съ Иисуса Назарянина. А той ся отре-
че, и каза: Не знамъ, нито разбирамъ що
казуваши ты. И *излѣзе* вынъ на прѣдѣ
дворъ-тъ и пѣтель-тъ пѣя. И слугыни-
та като го видѣ пакъ, начинъ да казува
на прѣдстоици-тъ, че тойи е отъ тѣхъ.
А той пакъ ся отричаше. *И* слѣдъ мал-
ко, прѣдстоици-тъ пакъ казувахъ на Пе-

тра: Наистинѣхъ отъ тѣхъ си; *защото* си
Галилеянинъ, и говореніе-то ти прилича.
А той начинъ да проклѣва и да ся кълне:
Не знайхъ тогожь чловѣка, когото казу-
вате. И *пѣтель-тъ* пѣя второй пѣтъ. И
поменъ Петръ рѣчь-тъ, коикто му рече
Иисусъ: Че прѣди пѣтель-тъ дваждѣ да
пѣе, трижды ще ся отречешъ отъ мене,
И начинъ да плаче.

ГЛАВА 15.

И *завчасъ* на сутринь-тъ совѣтувахъ
ся первосвященници-тъ съ съ старѣйши-
ны-тъ и книжници-тъ, и всичкы совѣтъ,
и вързахъ Иисуса та *заведохъ* и прѣда-
дохъ го на Пилата. И *попыта* го Пилатъ:
Ты ли си царь-тъ на Иудей-тъ? А той от-
говори и рече му: Ты казувашъ. И об-
винявахъ го первосвященници-тъ много.
А Пилатъ пакъ го попыта и рече: Не
отговаряш ли нищо? виждѣ, колко сви-
дѣтелствуватъ върхъ тебе. Но Иисусъ
пакъ не отговори нищо, така щото Пи-
латъ ся чудѣше.
А *на* праздникъ-тъ пушаше имъ по
едного отъ запрѣны-тъ, когото бы поие-
кали. *Тогдази* бѣ запрѣнъ *нѣкой* си на
име Варавва, съ други-тъ размирици,
кои то по размирицѣ-тъ направихъ убій-
ство. И народъ-тъ изывка, и начинъ да
иде *да стори* Пилатъ както имъ всякога
правѣше. А Пилатъ имъ отговори, и рече:
Ищете ли да ви пуснѣ царь-тъ Иудейскый?
Понеже знаеше че отъ завистъ го прѣда-
дохъ первосвященници-тъ. *По* первосвя-
щенници-тъ нагласихъ народъ-тъ *да и-
шкѣтъ* да имъ пусне по добръ Вараввѣ.
И Пилатъ отговори пакъ и рече имъ: Но
що ищете да стори *тогози* когото казу-
вате царь Иудейскый? А тѣ пакъ изывка-
хъ: Расни го. А Пилатъ имъ казуваше:
Че какво зло е сторилъ? Но тѣ по мно-
го изывкахъ: Расни го. *Тогдази* Пилатъ,
понеже ищѣше да стори угодно-то на на-
рода, пуснѣхъ имъ Вараввѣ, а Иисуса като
го би, прѣдаде го на распятіе.
И *войни-тъ* го заведохъ отъ вѣтрѣ дворъ-
тъ, то естъ въ преторіѣ-тъ, и свыхахъ
всичкы-тъ полкъ. И облѣкохъ му ба-
грѣницѣ, исплѣтохъ и вѣнецъ отъ тріне
и наложихъ го на *главѣ-тъ* му, И *нач-
нѣхъ* да го поздравляватъ и *да казуватъ*:
Радуй ся, Царю Иудейскый! И удрахъ го
по *главѣ-тъ* съ трѣстъ, и заплывахъ
го; и колыничахъ, та му ся кланяхъ.
И слѣдъ като му ся поругахъ, съблѣкохъ

ч Псѣл. 22; 6. Исѣ. 53; 7 и
арг. Лук. 22; 37. 24; 44.
и Исѣ. 58; 8. Ср. 27.
и Мат. 26; 57. Лук. 22; 54.
Иоан. 18; 13.
с Мат. 26; 59.
с Гл. 15; 29. Иоан. 2; 19.
с Мат. 26; 62.

ь Исѣ. 53; 7.
ю Мат. 26; 63.
а Мат. 24; 30. 26; 64. Лук.
22; 69.
ж Мат. 26; 58, 69. Лук. 22;
55. Иоан. 18; 16.
ж Мат. 26; 71. Лук. 22; 58.
Иоан. 18; 25.

а Мат. 26; 73. Лук. 22; 59.
Иоан. 18; 26.
б Дѣян. 2; 7.
с Мат. 26; 75.
—
а Псѣл. 2; 2. Мат. 27; 1. Лук.
22; 66. 23; 1. Иоан. 18; 28.
Дѣян. 3; 13. 4; 26.

б Мат. 27; 11.
с Мат. 27; 13.
с Исѣ. 53; 7. Иоан. 19; 9.
д Мат. 27; 15. Лук. 23; 17.
Иоан. 18; 39.
е Мат. 27; 20. Дѣян. 3; 14.
ж Мат. 27; 26. Иоан. 19; 1, 16.
з Мат. 27; 27.